

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Baptiste Mantuani Bucolica// seu Adulescentia in decem
aeglogas diuisa//**

Baptista <Mantuanus>

Hagnoiae, 1517

VD16 S 7197

Iacobvs Wimpelingivs Thomae Vuolphio Iuniori.

urn:nbn:de:bvb:12-bsb00004847-4

F. BAPTISTA MANTVANVS
THOMAS VVOLPHIVS IUNIOR IACOBO

Vuimphelingio sacrae paginae Licenciato.

Saluus sis mi doctissime Iacobe. Æglogas Baptistæ Mantuani (sicut audio) tradidisti Iohanni Preusz chalcographo comuni nostro amico, ut in mille exemplaria transcriptæ latissime diuulgent. Debet profecto tibi plurimum germana iuuentus, quæ diligentia tua multis doctorum uirorum monumentis facta est opulentior. Semp̄ em̄ ex officina tua literatoria aliquid depromis quod iuuet, quod delet, quod linguas iuuenum reddat politiones. Ita sunt æglogæ Mantuani, quæ eruditorum sententia totæ sunt aureæ. In quibus uidere licet id quod in Theocriti & Maronis carmine maxime admiramur. Ago deus gratias non proinde quia natus sum quæ pro eo quod me nasci contigit his temporibus in quibus tot literarum principes floruerunt. Ego dum Bononiæ ingenuis disciplinis uacarem, in ipso iubilei anno profectus sum Mantuam, ut Baptistam quæ ex literis noueram, coram quo uiderem. Id feci ductus exemplo Apollonii Thyanei, qui sicut Philostratus tradit & meminit Hieronymus opulentissima Indiæ regna penetrauit, & latissimo phison amne transmissus peruenit ad Brachmanas, ut Iarcham in throno sedentem aureo & de Tantaliphiala potantem inter paucos discipulos de natura, de moribus ac de cursu dierum et siderum audiret docentem. Ego mi Iacobe sicut multa alia ita hoc precipuo quasi mihi, quod ipse in æglogis suis intelligi desideraret, per Vmbrium, in cuius laudibus esset tam frequens ac assiduus. Aiebat ipse a se notari Gregorium Tiphernum preceptorem suum hominem græcæ latinæque linguæ oppido quæ peritum, qui & uersu & prosa plurimum polluit, & qui aliquid Strabonis libros latinitate donauit, Fortasse scire desideras, qua statura & forma sit ipse Mantuanus Baptistam. Memoria repero de ea re multa a nobis olim fuisse dicta, ideoque breuiter tibi nunc satisfaciam. Scias id rectissime posse de Baptistam dici quod Homerus & cæteri uates de Ulyssæ retulerunt, qui corpore paruus & forma indecorus, sed ingenio maximus & animo speciosissimus fuisse perhibetur. Verum est illud poeticum. Non uni dat cuucta deus, formosus ut idem. Sit simul & prudens ac multa laude disertus. Qui specie caruit, deus hunc uenerabilis ornat, Viribus eloquitur quæ sit mirentur ut unum. Quod etiam Hieronymus contra Pelagianos eruditione expressit. Dabit tibi puer meus (cui Scatinio nomen) uersiculos quos hic noster Mantuanus de me composuit, sunt quidem nitidissimi, & qui plus habeant in recessu quam in fronte ostendant. Epitomata tua germanica fac tandem in lucem prorumpant, ne a maleuolis in spongiam incubuisse dicantur, sicut olim Augusti Cæsaris Ajax, bene uale. Argentinae cursim ex ædibus nostris sexto Kalendas Martii. Anno Christi M. D. III.

IACOBVS VVIMPHELINGIVS THOMÆ

Vuolphio Iuniori.

Baptistam Mantuanam extollo, tum in poematibus suis tersis & puris, quæ absque ueneno a maturo preceptori iuuentuti tradi possunt. Tum quod amor poeticæ in eo non extinguit studium sacrae paginae & philosophiæ, nam ex eius libello de patientia magnum eum & philosophum & theologum esse liquido constat. Vtinam mihi

DE VITA BEATA

liceret uidisse & audiuisse hominem sicut tibi licuit Thoma dulcissime, nedū hūc uidere & audire, sed & Picum Mirandulanum, Marsilium Picinum. Mat thæum Bossum, Pomponium Lætum, Petrum Marsum, Antoniū Codrū, & unicum præceptorem tuum Philippum Beroaldum. Laudo ego ingenia Italorum, qui a teneris annis bene instituti necessaria & utilia discunt. Illi nobis græcorum philosophorum immo & theologorum (sicut Chrysofomi & similia) librose græca lingua Latinos reddiderunt. Vtinam tandem apud Germanos (saltem in hac urbe nostra Argentina) in dandis primis rudimentis imitemur Italos, Vtinam sopiat stoliditas illorum qui puerulos casualibus & temporalibus obrundunt, qui in grammatica circa vtōs, uerba impersonalia appositionē, impedimēta. In dialectica uero circa uniuersale reale usq; in seniū uersant. Spero deum nobis tandem illam daturum gratiam ut error quondā delirantiū sacrificulorum comprimatur, qui antiquæ adhuc laruæ qua ipsi corrupti sunt inhærent. Simul etiam ut insania compescatur cuiusdam fraticelli famam meam ubiq; lacerantis, qui pro adulescentibus apud communes ecclesiarum scholas prima rudimenta iam consecutus gymnasium, qd pædagogiu uocari solet, in hac urbe institui periculosum fore mētitus est. Vale ex Heremitorio diui Guilermi, Kaleñ. Martii. Anno salutis nostræ M.D.III.

Hagnoiæ apud Thomam Anshelmum Badensem
Anno M. D. XVII. Imp. Max. g. milano
Regnante.

